

De Raad van de gemeente Koggenland

Middenhof 2 | De Goorn
www.koggenland.nl

U15.006044

DATUM 14/10/2015
UW BRIEF VAN 09/10/2015
ONDERWERP Motie d.d. 7-9-2015 'Kaders voor ruimte paardenvoorzieningen'
ZAAKNUMMER ZK15002742

Geachte leden van de Raad;

In uw vergadering van 7 september j.l. heeft uw raad met betrekking tot bovengenoemd onderwerp een motie aangenomen met de volgende inhoud:

“is van mening dat het aanbeveling verdient de kaders voor de voorzieningen voor paarden in het Bestemmingsplan Landelijk Gebied Koggenland nader te onderzoeken en roept het college op deze zo nodig aan te passen, en tevens de inning van evt. verbeurde dwangsommen voor als nog op te schorten. en gaat over tot de orde van de dag.”

Ter uitvoering van deze motie informeren wij u over het resultaat van het onderzoek waartoe u ons heeft opgeroepen.

1. De Ruimtelijke Kaders.

In 2007 heeft uw raad het beleid voor de **professionele** paardenhouderijen met gebruikmaking van de Notitie Paardehouderijen en Ruimtelijke Ordening (VNG) vastgesteld voor de periode tot inwerkingtreding van het nieuwe bestemmingsplan Landelijk Gebied. In dat laatste plan zou dan het beleid worden overgenomen. Het ging daarbij om enerzijds de productiebedrijven (paardenmelkerij en de –fokkerijen), welke hun plaats hebben gekregen in het bestemmingsplan Landelijk Gebied Koggenland (2013) en wel in de bestemming “Agrarisch” en anderzijds de pensionstallen, welke zijn opgenomen in de bestemming “Agrarisch – Paardenhouderij”.

Voor het **hobbymatig** houden van enkele paarden is een afzonderlijke regeling opgenomen.

Deze houdt in, dat (indien sprake is van vergunningplichtige bouwwerken, i.c. een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen en/of aanleg van werken is vereist), indien er op het perceel zelf geen of onvoldoende ruimte is aansluitend aan het

agrarisch bouwblok of aan de woonbestemming en aan de achterzijde, een voorziening in de vorm van een paardenbak mag worden gerealiseerd. Realisatie vindt dan dus plaats buiten de eigenlijke bestemming en in de bestemming "Agrarisch", waarop niet gebouwd mag worden.

Ter verduidelijking nog het volgende. Niet bepalend is de vraag of het een paardenbak of iets dergelijks is, maar of het een constructie is van enige omvang, waarvoor een vergunningvereiste geldt.

De laatste jaren is herhaaldelijk gebleken, dat met deze regels hier en daar de hand werd gelicht in die zin, dat er bouwwerken waren opgericht of zonder vergunning of op een verkeerde plaats of zonder vergunning en op een verkeerde plaats.

Deze gevallen zijn allemaal benaderd en die benadering heeft geleid tot ofwel verwijdering ofwel legalisatie ofwel èn verplaatsing èn legalisatie. Uiteraard zijn betrokkenen gewezen op het risico van een handhavingprocedure.

In - althans tot op heden - één geval is dat niet gelukt en is een handhavingstraject opgestart.

Is dit laatste geval nu voldoende aanleiding om de in het bestemmingsplan vastgestelde kaders met betrekking tot het hobbymatig houden van enkele paarden aan te passen en dus te verruimen?

Wij overwegen hierbij het volgende.

1. Het gaat in dit verband zeer nadrukkelijk om hobbymatige activiteiten en niet om professionele bedrijfsactiviteiten. Zoals hiervoor reeds vermeld, zijn de professionele activiteiten bij recht in het bestemmingsplan verankerd. In datzelfde bestemmingsplan zijn aan hobbymatige activiteiten in planologische zin meer beperkingen gesteld dan aan professionele. Het gebruik van agrarische gronden (onbebouwd) is immers bedoeld voor volwaardige agrarische bedrijven, welke zo weinig mogelijk belemmeringen in de bedrijfsvoering dienen tegen te komen. Hobbymatige activiteiten dienen derhalve van ondergeschikte aard te zijn. Ondergeschikt aan de oorspronkelijke en hoofdfunctie van het landelijk gebied.
2. Planologisch en landschappelijk kunnen dergelijke bouwwerken nu goed worden ingepast; over het algemeen zijn deze vanaf de weg weinig tot niet zichtbaar. Verruiming van de kaders zal zonder meer leiden tot landschappelijk en planologisch minder tot onaanvaardbare situaties en dus tot verrommeling van het landschap; een landschap waar we zuinig op moeten zijn.

3. In het licht van het vorenstaande is wellicht de volgende vergelijking op zijn plaats. In de aanloop naar de totstandkoming van het bestemmingsplan Landelijk Gebied Koggenland is destijds door uw raad tijdens één van de werksessies uitvoerig gediscussieerd over de toelaatbaarheid van schuilstallen (ook) in de bestemming “Agrarisch”, waar geen bebouwing is toegestaan. Uitkomst van deze discussie was, dat uw raad unaniem van mening was, dat buiten het bouwvlak schuilstallen slechts toegestaan zouden mogen worden voor en bij volwaardige agrarische bedrijven en beslist niet voor hobbymatige activiteiten van particulieren. Vervolgens is het ook op die wijze in het bestemmingsplan vastgelegd.
Ons college ziet overeenkomsten tussen de discussie over de toelaatbaarheid van schuilstallen van destijds en de thans aan de orde zijnde discussie over hobbymatige paardenbakken.
4. Verandering van inzichten hebben bij de provincie (onze toezichthouder op het gebied van de ruimtelijke ordening) er toe geleid, dat bouwwerken als paardenbakken in de agrarische gebieden, waarop geen bebouwing mag plaats vinden, inmiddels worden aangemerkt als een “stedelijke ontwikkeling” en derhalve niet meer worden toegestaan. Wat daar ook van zij en wat wij daar ook van vinden: de gemeente Heerhugowaard heeft dat inmiddels aan den lijve ondervonden, toen zij dit voorjaar een bestemmingsplan vaststelde met een vergelijkbare regeling als in Koggenland, maar daar een reactieve aanwijzing op kreeg, waardoor de desbetreffende bepalingen van dat bestemmingsplan buiten werking werden gesteld.
5. De eerdergenoemde gevallen, die zich uiteindelijk wel aan de regels hebben geconformeerd, hebben daartoe de nodige kosten moeten maken: verleggen, afbreken, legeskosten enz.. Deze zullen/kunnen met recht en rede de gemeente aanspreken op vergoeding voor de achteraf onnodig gemaakte kosten.
6. Hoewel niet in de aan de orde zijnde motie genoemd, willen wij toch nog even ingaan op de mogelijke toepassing van de zogenaamde “kruimelgevallenregeling”, nu dit in uw raadsdiscussie toch nadrukkelijk aan de orde is geweest.
Het Besluit Omgevingsrecht (BOR) biedt gemeentebesturen de mogelijkheid om het college bevoegd te verklaren in de gevallen, welke in dat BOR zijn aangewezen, met een eenvoudige procedure van het bestemmingsplan af te wijken. Deze regeling moet dan wel doorvertaald zijn naar de gemeente en vastgesteld door burgemeester en wethouders.
In Koggenland is deze regeling dit voorjaar 2015 door ons vastgesteld en ter kennis van uw raad gebracht.
Deze kruimelgevallenregeling mag echter slechts worden toegepast voor situaties, welke zich voordoen binnen de bebouwde kommen.

De voor deze regeling geldende bebouwde kommen zijn door ons vastgelegd en vastgesteld op de bij de voornoemde kruimelgevallenregeling behorende kaart. Hierbij is door ons aansluiting gezocht bij de bebouwde kommen, zoals deze op grond van andere regelingen door de gemeente zijn vastgesteld.

Zonder op een specifieke situatie in te gaan, kan in zijn algemeenheid worden geconstateerd, dat paardenbakken buiten de bebouwde kommen, als hiervoor bedoeld, worden gerealiseerd.

Ons college heeft, waartoe uw raad ons heeft opgeroepen, de kaders die van toepassing zijn grondig onderzocht. Wij komen tot de conclusie dat wij op basis hiervan geen aanleiding zien om een concreet voorstel tot aanpassing van de bedoelde kaders aan uw raad te moeten voorleggen.

2. Inning Dwangsommen.

Bij de oplegging van een last onder dwangsom wordt door Koggenland altijd een ruime begunstigingstermijn gehanteerd (noodsituaties daargelaten), waardoor de overtreder ruimschoots de kans heeft zelf aan de overtreding een einde te maken. Als echter die termijn ongebruikt verstrijkt, is de verbeuring van rechtswege een feit en dient de overtreder en de dwangsom te betalen en alsnog aan de overtreding een einde te maken. Bij weigerachtigheid van dit laatste kan opnieuw een last met een hogere dwangsom en een kortere begunstigingstermijn worden opgelegd. Ook kan gekozen worden voor een last onder bestuursdwang, inhoudende dat de gemeente de overtreding ongedaan maakt op kosten van de overtreder. Hoewel de inning (middels een invorderingsbeschikking, indien de overtreder niet uit eigener beweging betaalt – en dat is meestal het geval) geen formele plicht is, kan daar slechts op grond van vaste jurisprudentie in zeer bijzondere omstandigheden van worden afgezien. Gedacht moet dan worden aan een structureel insolvent persoon (van een kale kip enz. enz.). Maandelijks komen we in de jurisprudentie de volgende rechtsoverweging van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State tegen:

“Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 maart 2015 in zaak nr. 201405860/1/A1) dient, bij een besluit omtrent invordering van een verbeurde dwangsom, aan het belang van de invordering een zwaarwegend gewicht te worden toegekend. Een andere opvatting zou afdoen aan het gezag dat behoort uit te gaan van een besluit tot oplegging van een last onder dwangsom. Steun voor dit uitgangspunt kan worden gevonden in de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 5:37, eerste lid, van de Awb (Kamerstukken II 2003/04, 29 702, nr. 3, blz. 115). Hierin is vermeld dat een adequate handhaving vergt dat opgelegde sancties ook worden geëffectueerd en dus dat verbeurde dwangsommen worden ingevorderd. Slechts in bijzondere omstandigheden kan geheel of gedeeltelijk van invordering worden afgezien.

Daarmee is invordering in feite een rechtsplicht geworden.

Gezondheid, laag inkomen en dergelijke argumenten vinden geen gehoor als het gaat om het buiten invordering laten van een verbeurde dwangsom.

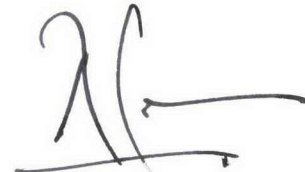
Tot op heden wordt voornoemde jurisprudentie als uitgangspunt door ons college gehanteerd. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft deze lijn in enkele Koggenlandse gevallen ook bevestigd.

Op grond van het vorenstaande worden door ons college geen aanknopingspunten gevonden om van deze lijn af te wijken.

Met vriendelijke groet,
Burgemeester en wethouders van Koggenland

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the end.

A.M.T. Beuker
Gemeentesecretaris

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'R' followed by a horizontal line and a small flourish at the end.

R. Posthumus
Burgemeester